

[Jesper Simonsen.]

ikke skal gives. Jeg tror ikke, at Fotografering og Tegning i Retsalen spiller den Rolle, som man i Øjeblikket tillægger dem, men naar man fra anden Side lægger megen Vægt paa, at det ganske forbydes, skal jeg ikke have noget derimod. Saaledes er det jo andetsteds, og det kan man jo ogsaa indføre her, naar det saa stærkt ønskes.

Det ærede Medlem Hr. Elmquist var, saa vidt jeg kan skønne, i Dag noget paa Tilbagetog fra den første Tale, ogsaa hvad Offentlighedsprincippet angaar — det er jo et af de Spørgsmaal, der navnlig har været drøftet. Det ærede Medlems Udtalelser i Dag gaar ud paa, at principielt er Venstrepartiet vedblivende Tilhænger af Offentlighed i Retsplejen, men derefter opstiller det ærede Medlem en Række Undtagelser saa vidtgaende, at de efter mit Skøn ganske vil sluge Hovedregelen. Derfor maa man jo med Rette sige, saaledes som det ogsaa er sagt, at der er et betydeligt Omslag i Venstrepartiets Stilling til dette Princip.

Det, det ærede Medlem navnlig fremhævede i Dag som Grunden til denne forandrede Holdning, var den Fordærvelse af Ungdommen, som kan flyde af Offentlighed i Retsplejen. Det giver mig Anledning til at gøre blot et Par Bemærkninger om en indgaaende Undersøgelse, som en amerikansk Videnskabsmand har foretaget netop vedrørende dette Spørgsmaal. For at forstaa Undersøgelsen og dens Resultat maa det erindres, at den amerikanske Presses Metoder i Henseende til Behandling af Kriminalreportagen er en ganske anden end den, vi er vant til her. Sensationen er der drevet til sin yderste Konsekvens; man indlader sig undertiden paa en Forherligelse af dristige Forbrydelser og en Forherligelse af store Forbrydere. Vi kan jo undertiden spore — skal vi sige Udløbere deraf ogsaa i vor egen Presse. Man indlader sig endvidere paa indgaaende Betragtninger over de Personer, der optræder i Retten, og deres Forklaringer, Betragtninger, der kun har til Formaal at vække Opmærksomhed om den Presse, der foretager disse Undersøgelser, og kun har til Øjemed at være Forretning for Pressen, uanset om det maatte gavne eller skade, at man kommer med saadanne Udtalelser om de Forbrydelser, der begaas. Og hvad bliver saa Resultatet af den Undersøgelse, der er foretaget vedrørende Følgerne af de Metoder? — det er det, Undersøgelsen angaar. Et Led i Undersøgelsen er, at den paagældende Videnskabsmand stiller det Spørgsmaal til alle, som han maa antage i Kraft af deres Ger-

ning har praktiske Erfaringer paa dette Omraade, om det efter deres Skøn forholder sig saaledes, at den nuværende amerikanske Presses Metoder yder Bidrag til den Bølge af Forbrydelser, der i Øjeblikket gaar hen over Amerika. Det er Spørgsmaalet. Han faar en Række Besvarelser, og opgjort stiller det sig saaledes, at af 26 Besvarelser fra Dommere i de overordnede Retter mener 7, at disse amerikanske Metoder har Betydning i den omspurgte Henseende, medens 14 mener, at de er uden Betydning; Resten tager ikke Standpunkt. Fra Underretsdommere foreligger ogsaa nogle Besvarelser. Der er Stillingen nærmest omvendt, dog ikke fuldt ud, idet 12 mener, de har Betydning, medens 7 mener, de er ganske uden Betydning. For Embedsmænd, der svarer til Statsadvokater, er Stillingen den, at 8 mener, de har Indflydelse, medens 11 mener, at de ingen Indflydelse har paa Kriminaliteten. For Politimestre er Stillingen den, at der staar 6 paa hver Side, og endelig for overordnede Politieembedsmænd, dog af lavere Grad, er Stillingen den, at 9 mener, de har Betydning, 4, at de ikke har. Hvis man gør det samlede Tal op, bliver Antallet af Besvarelser omtrent lige stort paa begge Sider. Det vil altsaa sige, at selv en saa vidtgaende, man kan sige tøjlesløs Behandling af disse Spørgsmaal, som hele den amerikanske Presse hengiver sig til, har efter disse erfarne Folks Skøn, vi kan godt sige en meget ringe Indflydelse. Og Resultatet af hele Undersøgelsen, der i øvrigt er meget omfangsrig — det er en meget stor Afhandling, det drejer sig om — bliver, at det naturligvis ikke falder den paagældende Mand ind at kræve, at Dørene til Retsalen skal lukkes. Han kræver absolut heller ikke, at man skulde forbyde Pressen Adgang til at referere, hvad der foregaar i Retsalen, men det eneste, der kan være Tale om, er at bortskære Vildskuddene, at indføre Regler, som i Hovedsagen svarer til dem, der, som omtalt, er gældende i England.

Og skal man ud fra egne Erfaringer i den kriminelle Retspleje søge at besvare det Spørgsmaal, om den offentlige Retspleje og Bladenes Referater fra Retsforhandlingerne over nogen Indflydelse i Retning af at forlede ubefæstede Sjæle til Kriminalitet, saa tror jeg, man maa besvare det benægtende. Derimod kan man ikke frigøre sig for et stærkt Indtryk af, at den hemmelige Retspleje afføder overmaade mange Ulemper. Jeg har i min Dommergerning haft Lejlighed til i adskillige Aar at virke saavel bag lukkede Døre som i